

чакана, смъртъта неожиданна; и ето че въй смъртите слѣдъ на нови безпокойствіа. Смърть безъ надѣжбы!.... О, не! Той отколѣ и е чакалъ; щѣли години той са е приготвялъ за неа. Смъртъта повърза!—Не; Богъ съ Своата безмѣрна милостъ повърза да съхрани приготвенното за вѣчния животъ; Да, Богъ вънжъги всърза да ны спасава,—Той и крѣменника нашъ животъ не щади, само за да въхмкъ са спасли отъ вѣчната погърбель.

Епрочемъ, каквото и да ви безпокон, (а въскъ скръбъта ви сичко ви обезпокоѧва), —въй лесно можете да са успоконте, съ молитва: съ молитва можете да си испросите отъ Бога всичко — и за себе си и за него. Силна е нашиата молитва, когато са молимъ отъ все сърдце; а можемъ ли да не са молимъ отъ все сърдце за оногозъ, който презъ сичкъ си животъ съ насъ е билъ съкровище на сърдцето ни? И тъй молете са, молетете са самы, задолжакайте и дрѣгытѣ да са молатъ, особенно са надѣйтѣ на молитвите на Св. Църква. То е сѫщинския възъ длъгъ въ това са състий и єдничката ваша ўтѣха. Аминъ.—

ПОУЧЕНИЕ

на
СПОМЕНЪ.

Три години са измѣнихъ, отъ какъ е ў-